

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Άρθρο 23(3)(β)(i) του Ν. 33/64 - Μεταβατικές Διατάξεις)

(Έφεση Κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 103/17)

22 Απριλίου, 2024

[ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΣΑΝΤΗΣ, ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, Δ/ΣΤΕΣ]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΕΣΩ
ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ,

Εφεσείοντες,

υ.

ICELINE (CYPRUS) LTD,

Εφεσιβλήτων.

*Σ. Χαράλαμπος (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για Γενικό
Εισαγγελέα, για τους Εφεσείοντες.*

*Δ. Νικολετόπουλος, για Ευστάθιος Κ. Ευσταθίου Δ.Ε.Π.Ε., για τους
Εφεσιβλήτους.*

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ.: Η ομόφωνη απόφαση του
Δικαστηρίου θα δοθεί από την **Καλλιγέρου, Δ.**

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, Δ.: Οι εφεσίβλητοι υπήρξαν κατά τον ουσιώδη χρόνο εταιρεία περιορισμένης ευθύνης η οποία ασχολείτο, μεταξύ άλλων, με την εισαγωγή και διάθεση αλιευτικών προϊόντων και άλλων συναφών ειδών.

Με πρόσκλησή τους προς κάθε ενδιαφερόμενο για υποβολή προτάσεων, οι εφεσείοντες δημοσιοποίησαν το «*Σχέδιο Χορηγιών για Επενδύσεις στον τομέα της Μεταποίησης και Εμπορίας Αλιευτικών Προϊόντων*» στα πλαίσια του Επιχειρησιακού Προγράμματος Αλιείας 2007-2013 (ΕΠΑΛ 2007-2013). Δικαίωμα συμμετοχής στο πρόγραμμα είχαν πρόσωπα που ασχολούνταν ή προτίθεντο να ασχοληθούν με την μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας και των οποίων ο κύκλος εργασιών ήταν μεγαλύτερος σε ποσοστό 75% σε ότι αφορούσε τα αλιευτικά προϊόντα. Για σκοπούς υποβοήθησης των ενδιαφερομένων που επιθυμούσαν να υποβάλουν προτάσεις για χρηματοδότηση, εκδόθηκε από τους εφεσείοντες σχετικός *Οδηγός Εφαρμογής*, ο οποίος περιλάμβανε, μεταξύ άλλων, πληροφορίες σε σχέση με τα κριτήρια επιλογής και τις διαδικασίες υποβολής και αξιολόγησης των προτεινόμενων έργων στο Σχέδιο Χορηγιών. Στην

περίπτωση που μια πρόταση εγκρινόταν, θα υπογραφόταν μεταξύ του Δικαιούχου και των εφεσείοντων σχετική Σύμβαση Συνεργασίας, στην οποία θα καθορίζονταν οι υποχρεώσεις των μερών.

Στις 19/8/2009 υποβλήθηκε γραπτώς το ενδιαφέρον των εφεσίβλητων για συμμετοχή στο πιο πάνω πρόγραμμα. Αφού προηγήθηκε επιτόπιος έλεγχος στις εγκαταστάσεις των εφεσίβλητων από την Μονάδα Ένταξης και Παρακολούθησης των εφεσείοντων, ζητήθηκαν από τους εφεσίβλητους πρόσθετα στοιχεία λογαριασμών και ταμειακών ροών τους, καθώς και διευκρινήσεις αναφορικά με τις επιλέξιμες δαπάνες, τα οποία δόθηκαν από τους εφεσίβλητους γραπτώς και αναλυτικά.

Στις 18/12/2009, οι εφεσείοντες ενημέρωσαν γραπτώς τους εφεσίβλητους για την έγκριση της αίτησης τους και στις 22/12/2009 υπογράφηκε η Σύμβαση Συνεργασίας μεταξύ του Διευθυντή του ΤΑΘΕ ως Ενδιάμεσου Φορέα και των εφεσείοντων ως Δικαιούχου. Δυνάμει της Σύμβασης παραχωρήθηκε προς τους εφεσίβλητους το ποσό των €400.000.

Τρία και πλέον έτη αργότερα και ειδικότερα στις 11/3/2013 οι εφεσείοντες γνωστοποίησαν με επιστολή τους, τους εφεσίβλητους ως προς την απόφασή τους για ανάκληση της απόφασης τους για χρηματοδότησή τους και τους κάλεσαν να επιστρέψουν το ποσό των €400.000 εντός ενός μηνός, επικαλούμενοι ως λόγο της απόφασής τους ότι οι εφεσίβλητοι κατά την υποβολή της πρότασης τους για συμμετοχή στο πρόγραμμα, δεν υπέβαλαν ορθά και αξιόπιστα στοιχεία σχετικά με την πιστοποίηση του κύκλου εργασιών τους, ότι δηλαδή αυτός ξεπερνούσε το 75% σε αλιευτικά προϊόντα. Της πιο πάνω απόφασης είχε προηγηθεί η διενέργεια ελέγχου από την Υπηρεσία Εσωτερικού Ελέγχου της Δημοκρατίας, η οποία ετοίμασε *Έκθεση Παρατυπιών/Ενημέρωσης*, στην οποία καταγράφονταν ανάμεσα σε άλλα, τα ακόλουθα συμπεράσματα:

«Η πρόταση της Iceline Cyprus Ltd δεν έχει αξιολογηθεί ικανοποιητικά ως προς τον όρο του Οδηγού Εφαρμογής ότι επιχειρήσεις που ο κύκλος εργασιών τους σε όγκο και αξία, σε ότι αφορά τα αλιευτικά προϊόντα, είναι μικρότερος σε ποσοστό 75% δεν εμπίπτουν στους δυνητικούς Δικαιούχους.

Ο Δικαιούχος κατά την υποβολή της πρότασης στις 18/8/2009 προσκόμισε βεβαίωση υπογραμμένη από τον ίδιο που βεβαίωνε ότι το υπό εξέταση ποσοστό ήταν μεγαλύτερο του 75% για το έτος 2007.

Ταυτόχρονα πριν την καταβολή της χρηματοδότησης, που πραγματοποιήθηκε στις 14/5/2010, υποβλήθηκε βεβαίωση από

του ελεγκτή του ότι το συγκεκριμένο ποσοστό ήταν μεγαλύτερο του 75% για τα έτη 2008 και 2009.

Από έλεγχο που πραγματοποιήθηκε από την Υπηρεσία μας με βάση τις καταστάσεις πωλήσεων του Δικαιούχου για τα έτη 2007, 2008 και 2009 έχει διαπιστωθεί ότι ο συγκεκριμένος όρος δεν πληρούνταν.

Συνεπώς το έργο δεν έπρεπε να ενταχθεί και το σύνολο των δαπανών κρίνονται ως μη επιλέξιμες.

Επιπρόσθετα, η αίτηση υποβολής πρότασης του Δικαιούχου δεν ήταν υπογραμμένη αν και είχε μονογραφηθεί σε όλες της τις σελίδες.

Το σύνολο της δαπάνης € 1.000.000,00 κρίνεται ως μη επιλέξιμο.

Το πιστοποιητικό που υποβλήθηκε με την Αίτηση Υποβολής Πρότασης από τον Δικαιούχο προκειμένου να τεκμηριώσει ότι ο κύκλος εργασιών του σε όγκο και αξία, σε ότι αφορά τα αλιευτικά προϊόντα, ήταν μεγαλύτερος του 75% δεν προερχόταν από ανεξάρτητο φορέα όπως ελεγκτή αλλά από τον ίδιο. Πιστοποιητικό από τον εξωτερικό ελεγκτή του Δικαιούχου προσκομίστηκε πριν την καταβολή της χρηματοδότησης. Από την λεπτομερή ανάλυση των πωλήσεων του Δικαιούχου για τα έτη 2007 - 2009 έχει διαπιστωθεί ότι τόσο το πιστοποιητικό του Δικαιούχου όσο και του ελεγκτή του δεν ήταν ορθά και το πραγματικό ποσοστό πωλήσεων αλιευτικών προϊόντων ήταν μικρότερο του 75% σε κάθε έτος.».

Οι εφεσίβλητοι καταχώρισαν προσφυγή στο Διοικητικό Δικαστήριο, το οποίο αφού εξέτασε και απέρριψε την προδικαστική τους ένσταση ότι η διαφορά ήταν ιδιωτικού δικαίου και ως εκ τούτου το Διοικητικό Δικαστήριο δεν είχε δικαιοδοσία, ακύρωσε την πιο πάνω απόφαση των εφεσειόντων επειδή η απόφαση ήταν ανατιολόγητη, υπήρξε ανάκληση διοικητικής απόφασης, κατά παράβαση του άρθρου 54

του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου (Ν.158(Ι)/99) καθώς επίσης και επειδή λήφθηκε κατά παράβαση της αρχής της φυσικής δικαιοσύνης που επέβαλλε να είχε δοθεί στους εφεσίβλητους το δικαίωμα ακροάσεως πριν την έκδοσή της.

Με την παρούσα έφεση οι εφεσεύοντες προσβάλλουν την ορθότητα της εκκαλούμενης δικαστικής απόφασης προβάλλοντας έξι λόγους έφεσης.

Ο πρώτος λόγος έφεσης αφορά την κατ' ισχυρισμό εσφαλμένη κρίση του Δικαστηρίου ότι η επίδικη απόφαση ενέπιπε στην σφαίρα του δημοσίου δικαίου, απορρίπτοντας την σχετική προδικαστική ένσταση που εγέρθηκε από τους εφεσεύοντες περί έλλειψης δικαιοδοσίας.

Με τον δεύτερο λόγο έφεσης οι εφεσεύοντες υποστηρίζουν, ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα κατέληξε ότι απουσίαζε η δέουσα και επαρκής αιτιολογία στην επίδικη απόφαση.

Οι τρεις επόμενοι λόγοι έφεσης επικεντρώνονται στο εσφαλμένο της πρωτόδικης δικαστικής απόφασης σε σχέση με την μη

πλήρωση των προϋποθέσεων που επιτρέπουν την ανάκληση διοικητικής απόφασης, βάσει των σχετικών διατάξεων του Ν.158(Ι)/99 καθώς και της νομολογίας.

Ειδικότερα με τον τρίτο λόγο έφεσης οι εφεσεύοντες υποστηρίζουν ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε ότι η υπό εξέταση περίπτωση συνιστούσε *περίπτωση ανεπίτρεπτης μεταγενέστερης εκτίμησης των ίδιων δεδομένων*, τα οποία είχαν ήδη αρχικώς αξιολογηθεί από τους εφεσεύοντες για την ένταξη των εφεσίβλητων στο Σχέδιο και την παροχή της επίδικης χορηγίας. Με τον τέταρτο, ότι εσφαλμένα κρίθηκε ότι *είχε παρέλθει ο εύλογος χρόνος εντός του οποίου ήταν επιτρεπτή η ανάκληση παράνομης διοικητικής πράξης* και με τον πέμπτο, ότι επίσης εσφαλμένα κρίθηκε ότι *δεν συνέτρεχε οποιαδήποτε από τις προϋποθέσεις, που θα μπορούσαν να καθιστούσαν την ανάκληση νόμιμη, έστω και αν ο εύλογος χρόνος έχει παρέλθει*, δυνάμει των προνοιών του άρθρου 54(2) του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου (Ν.158(Ι)/99).

Τέλος με τον έκτο λόγο έφεσης οι εφεσεύοντες υποστηρίζουν ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε πως παραβιάστηκαν οι

αρχές της φυσικής δικαιοσύνης και/ή το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης των εφεσίβλητων.

Ο πρώτος λόγος έφεσης, σε σχέση με το εσφαλμένο της απόρριψης της προδικαστικής ένστασης, απορρίπτεται. Ορθά το πρωτόδικο Δικαστήριο διαπίστωσε πως από την προσβαλλόμενη απόφαση διαπιστώνεται προφανής σύγχυση των καθ' ων η αίτηση σε σχέση αφενός με τις διαπιστώσεις της Υπηρεσίας Ελέγχου και αφετέρου με τους όρους της Σύμβασης. Ενώ η κατάληξη του ελέγχου που διενεργήθηκε και αποτέλεσε και την αιτία της επίδικης απόφασης ήταν ότι, *κατά την υποβολή της πρότασής τους*, οι αιτητές δεν είχαν υποβάλει ορθά και αξιόπιστα στοιχεία και πληροφορίες σχετικά με την πιστοποίηση του κύκλου εργασιών τους σε όγκο και αξία σε αλιευτικά προϊόντα μεγαλύτερη του 75%, κατάληξη η οποία παρατίθεται και στο κείμενο της επίδικης απόφασης, εντούτοις οι καθ' ων η αίτηση φαίνεται από το πρώτο μέρος της επιστολής τους να θεωρούν ότι η παράβαση αυτή είχε σχέση με παράβαση υποχρεώσεων που απέρρεαν από τους όρους της Σύμβασης, διαπίστωση όμως που ήταν πεπλανημένη, καθ' ότι οι όροι της σύμβασης αφορούσαν τις υποχρεώσεις των εφεσίβλητων, οι οποίες απέρρεαν από την σύμβαση και για διάστημα 5 ετών από την

υπογραφή της. Ειδικότερα έγινε αναφορά στους όρους 5 και 7 της σύμβασης ως ακολούθως:

«5. Σύμφωνα με το άρθρο 56 του Κανονισμού (ΕΚ) 1198/2006 ένα έργο διατηρεί τη συνεισφορά του ΕΤΑ, μόνο εάν, εντός πέντε ετών από την ημερομηνία της απόφασης χρηματοδότησης, το εν λόγω Έργο δεν υποστεί σημαντική τροποποίηση: α) η οποία επηρεάζει τη φύση του ή τους όρους υλοποίησής του ή παρέχει αδικαιολόγητο πλεονέκτημα σε επιχείρηση ή δημόσιο φορέα και β) η οποία απορρέει είτε από αλλαγή στη φύση της κυριότητας ενός στοιχείου υποδομής ή την παύση ή την μειωγκατάσταση μιας παραγωγικής δραστηριότητας. [...]

[.]

7. Η μη τήρηση από το Δικαιούχο των υποχρεώσεων και των όρων της παρούσας Σύμβασης είναι δυνατό να οδηγήσει στην προσωρινή ή οριστική διακοπή της χρηματοδότησης ή και στην απένταξη του Έργου από το Σχέδιο και στην επιβολή νομικών κυρώσεων, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις σχετικές Νομοθεσίες».

Υπήρξε ρητή επισήμανση στην Έκθεση Παρατυπιών/Ενημέρωσης, ότι το προτεινόμενο από τους αιτητές έργο δεν έπρεπε να είχε εξ αρχής ενταχθεί στο Σχέδιο. Αυτό το συμπέρασμα αποτέλεσε την αιτία της έκδοσης της επίδικης ανακλητικής απόφασης. Οι αναφορές στους όρους της σύμβασης στην επιστολή κοινοποίησης της απόφασης θα είχαν κάποια συνέπεια αν αιτία της ανάκλησης ή της απένταξης των εφεσιβλήτων από το Σχέδιο αποτελούσαν συμπεράσματα σε σχέση με λάθη, παραλείψεις ή παραβάσεις εκ μέρους των εφεσειόντων μετά την συνολολόγηση της σύμβασης και κατά παράβαση των όρων της.

Ορθά αποφασίστηκε επομένως από το πρωτόδικο Δικαστήριο πως η επίδικη απόφαση ενέπιπτε στην σφαίρα του δημοσίου και όχι του ιδιωτικού δικαίου, καθ' ότι αφορούσε ανάκληση της αρχικής έγκρισης ένταξης στο Σχέδιο.

Οι υπόλοιποι λόγοι εφέσεως θα εξεταστούν μαζί λόγω συνάφειας, καθ' ότι τόσο η έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας όσο και η δυνατότητα ανάκλησης κατ' ισχυρισμό παράνομης διοικητικής απόφασης, λόγω δόλου του διοικούμενου, αλλά και το δικαίωμα ακροάσεως αφορούν το ζήτημα της νομιμότητας της άσκησης της εξουσίας της διοίκησης.

Θα πρέπει να αναφερθεί ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο προβαίνει σε εκτενή αναφορά στους όρους του Οδηγού προς τους ενδιαφερόμενους προς ένταξη στο Σχέδιο, αλλά και στους απαιτούμενους ελέγχους, που όφειλαν να είχαν γίνει από την διοίκηση σε σχέση με κάθε μία από τις απαιτήσεις που όφειλαν να πληρούνται από τους αιτούμενους ένταξη στο Σχέδιο. Είναι βάσει των ελέγχων αυτών που εγκρίθηκε η αίτηση των εφεσίβλητων ως πληρούσα όλες τις προδιαγραφές και όρους, μεταξύ αυτών και του όρου περί του ποσοστού του κύκλου εργασιών της εταιρείας σε αλιευτικά προϊόντα.

Το ερώτημα που προκύπτει είναι αν σε περίπτωση δόλου εκ μέρους των εφεσίβλητων και/ή υποβολής ψευδών βεβαιώσεων θα ήταν ή όχι δυνατή η ανάκληση της διοικητικής απόφασης περί χρηματοδότησης μετά που αυτή εγκρίθηκε και μετά την συνομολόγηση της σύμβασης και αφού δόθηκαν τα χρήματα της χρηματοδότησης, (εν προκειμένω το ποσό των 400.000 ευρώ). Η απάντηση είναι πως σε τέτοια περίπτωση η ανάκληση θα ήταν δυνατή και μετά την παρέλευση μακρού χρόνου, (βλ. άρθρο 54(2) του περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου). Με τον δέοντα σεβασμό διαφωνούμε με το πρωτόδικο δικαστήριο ότι υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης στην υπόθεση υπήρξε μεταγενέστερη εκτίμηση ίδιων δεδομένων. Σε περιπτώσεις απόδειξης δόλου ή ψευδών δηλώσεων μετά από νέο έλεγχο επιτρέπεται η ανάκληση, όπως και για λόγους δημοσίου συμφέροντος, (βλ. ***Cyprotos & Crafts Ltd v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2358, Μ. Δημητρίου v. Δημοκρατίας (2009) 3 Α.Α.Δ. 675, Α. Σολέας & Υιός Λτδ v. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 803***). Εν προκειμένω όμως αυτό που ελλείπει από την απόφαση ανάκλησης και αναλύεται κατωτέρω, είναι η αιτιολογία.

Με δεδομένα επομένως τα γεγονότα της υπόθεσης, όπου υπήρξε έλεγχος από τους εφεσείοντες όλων των υποβληθέντων στοιχείων και

δηλώσεων των εφεσιβλήτων στην αίτησή τους πριν την έγκριση αυτής, δεν θα είναι αρκετό να γίνει μόνο λεκτική επίκληση της ύπαρξης παρατυπίας (από *ποιόν* λ.χ. προσκομίστηκε η βεβαίωση για την πλήρωση του όρου περί του ποσοστού των αλιευτικών προϊόντων), αλλά θα έπρεπε, εάν αυτή ήταν η περίπτωση, να γίνει επίκληση των ευρημάτων του νέου ελέγχου και της νέας έρευνας που να *αποδείκνυαν* ότι κατά τον ουσιώδη χρόνο δεν πληρείτο η συγκεκριμένη προϋπόθεση/όρος έγκρισης της αίτησης, και ότι δόθηκαν είτε πλαστά, είτε παραποιημένα, είτε ψευδή στοιχεία από τους εφεσίβλητους, νοουμένου βεβαίως ότι τα αποτελέσματα αυτής της έρευνας θα *περιλαμβάνονται στον διοικητικό φάκελο*. Χωρίς την περίληψή τους στον διοικητικό φάκελο, ο οποίος αποτελεί πηγή ελέγχου της νομιμότητας της επίδικης διοικητικής απόφασης, η καταγραφή του συμπεράσματος και μόνο από τον έλεγχο αυτό, (χωρίς τεκμηρίωση), καθιστά την επίδικη απόφαση αναιτιολόγητη.

Το διοικητικό δικαστήριο δεν μπορεί μεν να επέμβει με δικές του πράξεις και υπολογισμούς σε ζητήματα τεχνικά, αλλά ελέγχει αν όντως πραγματοποιήθηκε ο έλεγχος των εμπειρογνομόνων που κατέληξε στα συμπεράσματα των καθ' ων η αίτηση, καθώς και αν καταγράφηκαν τα στοιχεία που κατέληξαν στα συμπεράσματα του

ελέγχου αυτού και εάν η καταγραφή τους αποτελεί μέρος του διοικητικού φακέλου. Μετά από μελέτη των διοικητικών φακέλων, καταλήγουμε πως το πρωτόδικο δικαστήριο ορθά κατέληξε, πως ο «λεπτομερής έλεγχος» της Υπηρεσίας Εσωτερικού Ελέγχου, του οποίου έγινε επίκληση, δεν περιλαμβανόταν στους διοικητικούς φακέλους που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο και σημειώθηκαν ως Τεκμήρια και αυτή η απουσία κατέρριψε τη νομιμότητα της απόφασης, λόγω έλλειψης αιτιολογίας. Η ύπαρξη των στοιχείων στα οποία βασίστηκε η Υπηρεσία Εσωτερικού Ελέγχου για να καταλήξει στα συμπεράσματά της, θα καταδείκνυε το αληθές της πραγματοποίησής του ελέγχου, καθώς και τα συμπεράσματα του ελέγχου θα αποτελούσαν την αιτιολογία της απόφασης, ότι δηλαδή μεταξύ των ετών 2007-2009 και για κάθε έτος από αυτά, ο κύκλος εργασιών της εταιρείας σε αλιευτικά προϊόντα ήταν κάτω από το απαιτούμενο ποσοστό του 75%.

Το βάρος απόδειξης της ύπαρξης αιτιολογημένης απόφασης το έφεραν οι καθ' ων η αίτηση στην προσφυγή, οι οποίοι οφείλουν να καταθέτουν στο Δικαστήριο τους διοικητικούς φακέλους προς τεκμηρίωση της νομιμότητας της διοικητικής απόφασης που έχει προσβληθεί. Η αιτιολογία που αναφέρεται στο σώμα της

επιστολής/κοινοποίησης της επίδικης απόφασης δυνατόν να είναι ελλιπής, όπως και ήταν, αλλά η επάρκειά της αιτιολογίας της ίδιας της επίδικης απόφασης (και όχι της κοινοποίησής της με επιστολή), θα έπρεπε εν προκειμένω να κριθεί από τους διοικητικούς φακέλους, οι οποίοι ανάλογα με το περιεχόμενό τους, δυνατόν να την συμπληρώνουν και να καθιστούν την απόφαση αιτιολογημένη.

Συνεπώς, το ορθό εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου περί ανατιολόγητης ανάκλησης βασίζεται στη διαπίστωση του για κενό ως προς τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου. Τούτο όμως δεν δικαιολογούσε το περαιτέρω εύρημα ότι επρόκειτο για περίπτωση «ανεπίτρεπτης μεταγενέστερης εκτίμησης των ίδιων δεδομένων». Το δεύτερο αυτό εύρημα είναι, υπό τις περιστάσεις, αντιφατικό με την προγενέστερη στην πρωτόδικη απόφαση διαπίστωση περί ανεπαρκούς αιτιολόγησης του λόγου που οδήγησε σε ανάκληση.

Είναι στη βάση του δεύτερου αυτού ευρήματος που το πρωτόδικο Δικαστήριο κατέληξε σε διαπίστωση περί απουσίας των προϋποθέσεων που θα επέτρεπαν τη νόμιμη ανάκληση, εκλαμβάνοντας ότι απλώς επρόκειτο για περίπτωση «ανεπίτρεπτης εκτίμησης των ιδίων γεγονότων», αποκλεισμένου του δόλου εκ μέρους

του διοικουμένου. Η ελλιπής όμως αιτιολογία έχει την έννοια ότι δεν επαρκεί για να στηρίξει το ζητούμενο. Δεν σημαίνει ότι κατ' ανάγκη θεμελιώνει το αντίθετο.

Ό,τι αποδεδειγμένα διαπιστώνεται είναι το ανατιολόγητο, με την απαιτούμενη επάρκεια, της επίδικης απόφασης.

Σε σχέση με τον λόγο εφέσεως περί του δικαιώματος ακροάσεως, συμφωνούμε με το πρωτόδικο δικαστήριο, ότι αυτό παραβιάστηκε και ως εκ τούτου ο σχετικός λόγος έφεσης απορρίπτεται. Οι εφεσίβλητοι επέμειναν κατά την ανάπτυξη του λόγου αυτού ακυρώσεως πρωτόδικα για την ορθότητα των δηλώσεών τους στην αίτησή τους, επικαλούμενοι την χρήση άλλης μεθοδολογίας ελέγχου εκ μέρους της Υπηρεσίας Εσωτερικού Ελέγχου, με την οποία οι τελευταίοι, κατά την εισήγησή τους, κατέληξαν σε εσφαλμένα συμπεράσματα. Η προϋπόθεση επομένως της λυσιτέλειας της προβολής του λόγου αυτού ακυρώσεως, περί παράβασης δηλαδή του δικαιώματος ακροάσεως, διαπιστώνουμε πως πληρώθηκε, αφού οι εφεσίβλητοι υποστηρίζουν μέχρι σήμερα ενώπιόν μας, πως αν τους δίδοταν το δικαίωμα ακροάσεως είχαν επιχειρήματα για να υποστηρίξουν τη θέση τους.

Ενόψει του ιστορικού της υπόθεσης και ειδικότερα της συμμετοχής των ίδιων των εφεσειόντων στις διαπιστώσεις περί πλήρωσης των προϋποθέσεων εκ μέρους των εφεσιβλήτων για ένταξή τους στο σχέδιο πριν την έγκριση της αίτησής τους και την υπογραφή της μεταξύ εφεσειόντων και εφεσιβλήτων σύμβασης, απαιτείτο να δοθεί το δικαίωμα ακροάσεως στους εφεσίβλητους πριν την έκδοση της επίδικης απόφασης.

Για τους λόγους που έχουν εξηγηθεί, η έφεση απορρίπτεται με €3.000 έξοδα, υπέρ των εφεσιβλήτων και εναντίον των εφεσειόντων.

Τ. Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ.

Ν. ΣΑΝΤΗΣ, Δ.

Μ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, Δ.